

کرزی که می دید
طالبان اورا به
خاطر دست
نشانده امریکا
بودن، مسخره
می کند و
محبوبیتش در
بین مردم کم
شده، سعی می کرد
استقلال خودش را
حفظ کند

سوخت دیزلی طراحی کنند. این کار هزینه ای ۲۵۶ میلیون دلاری داشت که بخش اعظم آن، خرج سوخت می شد! حسابرسی فدرال می گوید: «تا دسامبر ۲۰۱۸ امریکا ۷۷۵ میلیون دلار برای سد، ژنراتورهای دیزلی و سایر پروژه ها در قندهار و هلمند هزینه کرده تا تولید برق را به سه برابر برساند.»

دکترین ضدشورش ایالات متحده با پول به عنوان مهم ترین عنصر در ملت سازی به عنوان سلاح قدرتمند جنگی برخورد کرد. پترائوس می گفت: «پول مهم ترین مهمات من در این جنگ است.» و از نگاه یک فرمانده، مهمات بهتر است سریع تر خرج شوند تا عاقلانه تر؛ لذا وقتی آژانس بین المللی رشد و توسعه امریکا می خواست ماه ها و سال ها یک پروژه را مطالعه کند تا ببیند منافع طولانی مدتی خواهد داشت یا نه، ارتش نمی توانست اینقدر صبر کند. البته پترائوس خودش به بریزوبپاش راهبردش اعتراف می کند، ولی می گوید: «وقتی باید تا ضرب الاجل ۱۸ ماه کار به انجام می رسید، انتخابی غیر از این نبود.»

فرماندهان ارتش اصرار داشتند در مناطقی دور از دسترس که زیر نفوذ طالبان بود، پروژه بسازند. این کار، مقامات افغانستانی را کلافه کرده بود. به گفته برنا کریمی، معاون وزیر در افغانستان، امریکایی ها وقتی منطقه گرمسیر در هلمند را گرفتند، به او برای اعزام کارکنان دولتی به آنجا فشار زیادی آوردند، در حالی که هنوز جاده های اصلی منتهی به آنجا تحت کنترل طالبان بود. مقامات آژانس بین المللی رشد و توسعه، نقدی جدی به این رویکرد فرماندهان ارتش داشتند. آنها می گفتند: «بسیار معقول تر است که ابتدا در استان های آرام و بدون درگیری پروژه هایی را پیاده کنیم و وفاداری مردم آن نواحی با دولت را تقویت کنیم و به تدریج کار را به مناطق دیگر گسترش دهیم.»

بودجه این پروژه های جنون آمیز پنتاگون، با سوء استفاده از برنامه های واکنش سریع فرماندهان (CERP) ناشی می شد. آنها با مجوز کنگره می توانستند بدون توجه به قوانین عادی پیمانکاری، تا یک میلیون دلار برای پروژه های زیرساختی هزینه کنند. اما این راهکار را برای پروژه هایی با کمتر از ۵۰ هزار دلار هزینه می کردند. با همه خرج هایی که آنها کردند، فقط دوسوم از ۳۰۷ میلیارد دلاری که کنگره به (CERP) اختصاص داده بود خرج شد. طبق حسابرسی های پنتاگون، آنها فقط برای ۸۹۰ میلیون دلار آن صورت مالی داشتند!

فصل چهاردهم از دوست تا دشمن

در نوامبر ۲۰۰۹ که مراسم تحلیف کرزی به صورت رسمی و با حضور کلینتون برگزار شد، در پس آن نمایش ظاهری، امریکایی ها و کرزی از دست هم بسیار عصبانی بودند. در دوران قبل از انتخابات، هالبروک نماینده ویژه اوپاما،

وقتی دید کرزی محبوبیت گسترده ای در بین مردم دارد، در ملاقات هایی علنی با رقبای کرزی، سعی کرد تا مانع انتخاب مجدد او شود. کرزی از این خیانت امریکایی ها عصبانی شد و برای پیروزی در انتخابات، تلاش های عجیبی انجام داد: او سعی کرد تا با دشمنان قدیمی خود معامله کند؛ به همین خاطر ژنرال فهیم خان را به عنوان معاون رئیس جمهور انتخاب کرد و با ژنرال رشید دوستم به مذاکره پرداخت؛ همچنین برای تضمین پیروزی خود، هیأت نظارت بر انتخابات را جمع کرد. او برای پیروزی مجدد، دست به تقلبی بزرگ زد. به گفته یک هیأت تحقیق تحت حمایت سازمان ملل، کرزی یک میلیون